

Búcsú egy színésztől

Borhy Gergely emlékezete

(Tiszabő, 1936. május 31. - Zalaegerszeg, 2006. január 12.)

Tudtuk, hogy megviselt a betegség és a magány. Mégis hittünk és bízunk abban, hogy még lesz időd befejezni megkezdett írásaid, mint ahogy szándékoltad, és lesz még erőd újakra is, hiszen így tervezted, amikor a legutóbbi kórházi kalandod után méltó és szeretettelgi gondoskodás vett körül – most már tudjuk – utolsó lakóhelyeden, nem messze közös színházunktól, ahol 1983-tól otthonra és társulatra leltél és játszottál velünk és nekünk.

1983-ban többen is együtt jöttünk az induló zalaegerszegi színházhoz, Ruszt József hívására, mit sem tudván még akkor egymásról. Én akkor fejeztem be a főiskolát, Te pedig az akkor Népszínháznak nevezett budapesti teátrumból jöttél, mert jó társulatra vágytál, mint ahogy életed során oly sokszor!

Tapasztalatod akkor már volt bőven, hiszen mögötted voltak a békéscsabai, a miskolci, a Faluszínházban, majd Déryné Színházban eltöltött évek.

Nem tudtunk akkor rólad sokat. Neved nem volt ismert, no meg beszélgetni sem volt sok idő: 13 bemutató egy évadban!

Aztán a szerepekben megmutattad magad: Petur bán a Bánk bánban, Tallérossy Zebulon A köszívű ember fiaiban, Bukara a Paraszt Hamletben, Boros a Pincejátékban, Sustik a Kakukk Marciban, Göring a Mefistóban, Bunkós a Sok hűhó semmiértben, Kapus a Macbethben, Öregember a 80 vödör levegőben, Állomásfőnök a Névtelen csillagban, Bert Challenor a Komédiásokban, az öreg Biky a Szerelemben és utolsó szereped, Lüding a Katharina Blumban, hogy emlékeztetőül jelentősebb alakításaidat felidézsem. Több mint 60 szerep 17 év alatt!

Aztán végleg leléptél a deszkákról. Pedig agyi infarktusod után még újra megtanultál beszélni, és még visszajöttél a

színpadra. Ekkor kaptad meg az Aase-díjat, amelyet még megelőzőtt a temesvári fesztiválon a legjobb epizódalakítás díja, amelyet a Névtelen csillagban nyújtott Állomásfőnök szerepéért kaptál.

Elhagynám a színpadot, tehetséged írásban is megmutatkozott. Regényt dramatizáltál, rádiójátékot, verseket írtál, és ránk hagytad gondolataidat életedről, a világról, a színházról. Ugye, nem haragszol, ha *Önéletírásod* egy részletével búcsúzunk Tőled.

„A színház álomvilágot mutat, mindig játékot, amit szeretnél. A néző jó esetben belemegy a játékba, és veled álmodik. Előadás végén pedig akár akarja, akár nem, nem úgy lép ki a színházból, ahogy belépett. Hanem a játék hatására megváltozva.

Én is ezt szerettem volna, Isten segítségével. S miután Istenen múlik minden Nagy, Tőle függött, hogy mennyire sikerült.

S akik körülöttem éltetek, bocsássatok meg! Nevelőanyám, ne gondolj rosszat rólam, mert nem háláltam meg, hogy felneveltél, s te nevelőapám, ne haraggal gondold rám, mert nem lettem olyan kiváló férfi, mint te. Éva, egyetlen feleségem, ne haragudjál, hogy minden szeretetem ellenére nem lehettél, csak második a hivatásom mögött.

Ma is felmegy a függöny, s az utánunk következők színházat játszanak, az embereknek.

Kérem, hogy jöjjön el az Isten, és a nézők ma (és mindenkor) megváltozva jöjjenek ki a nézőtérrel. Szójétek tovább ezt az álomból szőtt álmot.”

Farkas Ignác - Tucsni András